

Midä kõnõlõsõ mi kandi kultuuripreemjide saaja

Kae lk 2

Puutüümeistre Sibula Ärni Misso kandist

Kae lk 3

Horoskoop 2019. aastaga pääle

Kae lk 4

9 7714061922005

Tsoorun tähistedi Jaigi Juhani 120. sünnüaastapäivä. Minevä nädäli keskpaigan, 9. vahtsõaastakuu pääväl tähistedi Tsoorun Võromaalt peri tunnõdu kirämehe Jaigi Juhani ümärikku tähtpäivä. Üten tuuga tähist Tsooru raamadukogo uma 110. tegotsõmisaastapäivä. Pidopääväle oll tulnu ka Jaigi Juhani tütar Jaigi Ilo, kiä eläs Pariisin. Pildi pääl kirotas Ilo pühendüst vahtsõhe Jaigi raamatuhe «Tundmata palu».

KABUNA KAILE
jutt ja pilt

Draamatiatri nakkas mängmä võrokeelist «Põuda ja vihma»

Eesti Draamatiatri nakkas seo aasta mahlakuu lõpust mängmä Kõivu Madissõ ja Lõhmussõ Aivo 1987. aastagal ilmunut näütemängu «Põud ja vihm Põlva kihelkonnann nelätõistkümnendämä aasta suvõl».

«Seo om ütekõrraga üte taloperre lugu, eht võro keele ja maa

lugu, minevä aastasaa alostusõ Eesti ja Euruupa lugu.» kirotas tiatri näütemängu tutvustusõs.

«Põua ja vihma» sääd lava pääle Pedäjä Priit, kunstnik om Jänese Pille. Mängvä Eelmaa Aleksander, Mihkelsoni Kaie vai Kaljuste Ülle, Malmsteni Mait, Suka Tiit, Pärna Teele, Mureli Hilje, Oja Päärü, Laanõ Marta, Mägi Laine, Teplenkovi Taavi, Valdma Viire ja Oja Tõnu.

UL

RAHMANI JANI PILT

Aasta alostusõst kinni olõva Peri poodi trepi pääle ei lää inämb üttegi jalajälge.

Peri poodi perämädse päävä

URMI AILI

Lätsi vanal aastal puuti, et süvvä osta. A vot, es olõki, midä võtta. Müüjä ütël' murõligult, et Peri puut pandas kah vahtsõst aastast kinni.

Õnnõs oll' riioi pääl viimäne konserv, sis sai viil paki präänikit ja väikeisi topsõga kohvi-kuurt. Es olõ piimä, leibä, vetsupaprõst kõnõlõmalda...

Kuis iks nii saa, et terve Põlva-Võro tii pääle ei jää üttegi puuti? Väimälän vast viil um.

Hää viil, et saa massulda bussiga Põlvahe vai Võrolõ sõita. A kes tiid, kavvas?

Kõgõ rassõmb um iks pensionäarel. Kõigil ei olõ autot ja kõik ei elä bussipiätüse man. Sõögikompsõga and läbi lumõ kodoni sumpi. Ja patuasi um piimä ja leevä peräst mitmit kilomiitrit maaha sõita, esieränis kuu lõpun, ku muu kraami jaos raha nigunii otsan um.

A mis sis asõmõlõ andas? Kas vähämbält autolahvka nakkas Peril käümä? Sääl um kül kaup pallo kallimb ku poodin, a asi tuugi. Kasvai pensionäare peräst, et nä ei piässi tikutopsi vai soola perrägi nii kavvõlõ sõitma.

RAHMANI JANI PILT

Timahavanõ talv uma parra lumõ ja parajidõ külmäkraatõga om hää talvõspordi tegijile. Mitmõl puol omma valla tettü vissiplatsi, suusaraa ja kelgumäe. Seo pilt om tett minevä pühapäävä Haani suusastaadioni man.

Kultuurkapital and maakundõn aastapreemjit

RAHMANI JAN

Eesti Kultuurkapitali maakundliku ekspertgrupi jagasiva aasta alostusõn kultuurirahvalõ avvohindu. Seokõrd saiva kõgõ korgõmba – Kultuuripärli preemiä – Võro maakunnan muusik ja laululuuja Kalkuna Mari ja Põlva maakunnan lõõdsamängjä ja -meistre Tartese Heino.

Vällä anti ka preemiä elo-
tüü iist. Võro maakunnan

sai tuu kavvaaignõ kultuuri-
juht Kudu Ilmar, Põlva maa-
kunnan raamadukogo juht
Kappo Reet.

Võro maakunnan anti
aastapreemiä viil rahvatandsu
juhendajalõ Toomiku Ulvilõ,
Eesti-Läti kultuurivahendaja-
lõ Prangli Jaanilõ, Uma Pido
iistvidäjälõ Tigasõ Merikesel-
le, lavastajalõ Kesoneni He-
lenalõ, filmitegijälõ Muru-
salu Rutilõ. Preemiä saiva ka
lapivaiba kudaja Aimu Ilme
ja Pakleri Sirje, Antsla kan-

di paigapäälidse kultuurielo-
vidäjä Velneri Kati, Võro
kultuurividäjä Voitka Ülle,
muusik ja orkestrijuhtrand-
vere Jaan, Võro muusigakooli
sümfoniettorkestri ja uma-
näolinõ kultuuripesä Stedin-
gu maja.

Põlva maakunnan saiva tun-
nustuspreemiä lõõtspillipido
Harmoonika miiskund ja Kal-
la Urmas. Aasta kultuuriteos
valisi Põlva maakunna eks-
pertgrupp MTÜ Virbel vällä
antu rahvamuusika e-opiku.

Aasta kultuuritegijäs sai Rä-
pinä kunstnik Varese Maiu.

Preemiäsaaja valisi kultuur-
kapitali ekspertgrupi vällä
ülesantuusi kandidaatõ hul-
gast. Preemiä anti kätte kul-
tuurirahva tunnustamisõ üri-
tüisil.

Midä preemiäsaaja tun-
nustusõst arvasõ ja määndse
omma näide edesidse plaani,
tuu kotsilõ saa ligembält lukõ
seo lehe märgotusküle päält.

Pallo õnnõ kõigilõ preemiä-
saajilõ!

RAHMANI JANI PILT

Kultuurkapitali Võro maakunna aastapreemjide saaja: (kuralt) Tigasõ Merike, Prangli Jaan, Murusalu Ruti, Kalkuna Mari, Kudu Ilmar, Toomiku Ulvi, Kesoneni Helena, Velneri Kati, Voitka Ülle, Aimu Ilme ja Pakleri Sirje.

M Ä R G O T U S

Tenolist tennüspäivä!

Talv om poolõ pääl. Vanast peeti 17. vahtsõaastakuul tennüspäivä. Tuus päävas keedeti puul tsiapääd hernide vai kruupõga. Arvati, et sis läävä tsia häste edesi.

Käüti ka keldrin, puukuurin ja küünün. Uuriti, kas iks jakus viil talvõ tõõsõ poolõ jaos süüki hindäle ja eläjile ja puid aho kütmisses.

Täämbädsel aol om inemiisl sõõgi ja lämmäga murõt veidemb. Ütspäiv, ku küläravaga loogan lavva takan istsõmi ja poliitikit sõimassimi, tõi külämiis meid jalguga maa pääle tagasi. «Mis meil viga tan lämmän ja katõdu lavva takan sõimada,» ütelf tä.

Jah, tõtõst. Vahepääl om hää miilde tulõta ka tuud, miä om häste. Tennüspäiv võinu täämbädsel aol olla ka tenolik olõmisõ päiv.

RAHMANI JAN,
Uma Lehe päätoimõndaja

UMALEHT

Tulõ vällä egä katõ nädäli takast neläpäävä.

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro liin

E-post: info@umaleht.ee, tel 78 222 21

Kodoleht: umaleht.ee

Molovihk: facebook.com/umaleht

Päätoimõndaja: Jan Rahman, tel 56 922 841
jan@umaleht.ee

Abitoimõndaja: Kaile Kabun, info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org, laivi.org@wi.ee

Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster,
latsinukk@umaleht.ee

Uma Lehe toimõndusõ kolleegium:

Tiia Allas, Külli Eichenbaum,
Aapo Ilves, Kaido Kama,
Ülle Kauksi, Rainer Kuuba,
Evar Saar.

Välläandja: SA Kultuurileht, kl.ee
Tellimine: Express Post AS, tellimine.ee, tel 617 7717

Rumeeniä raport

Üten perrega mõnõs aos Rumeeniä pääliina Bukaresti tüüd tegemä kolinu Võromaa miis EPLERI RAIN kiro-tas elost, tüüst ja mõttist puultõist tuhat kilomeitret lõuna puul.

Perämäne kiri.
Koton tagasi

Rumeeniäst tagasi kodo tulõminõ käü lihtsähe. Panõt uma kraami auto pääle, võtat üte latsist kaardilugõjas, panõt masina käümä ja nakkat sõitma. Kõgõpäält sõidat 12–13 tunni Poola Gliwicehe, makat sääl kõrraligun nelätärnihotellin õnnõ 35 euro iist ja süüt hummogu kõtu kõrraligult täüs. Järgmädsel pääväl sõidat viil 15 tunni ja olõtki koton.

Õnnõs om kodo tan kagunukan. Ku jõulu aigu kodo tulõt, om lumi maan ja mõnusa paar kraati külmä. Mitte nigu Taľnan vai Lääne-Eestin, kon maa must ja kinäst talvõst asi kavvõn.

Kodo om kõgõ hää tulla. Bukaresti seiklus om seos kõrras läbi, säälgi oll' elo illos ja kõik pere sai vahtsõ hää kogõmusõ. A kodo om iks kodo.

Ummõhtõ saa-i tangi murrida. Kavvõst kaiõn või paistu, et mitte õnnõ kõik Eesti, a egä liin ja valdki kuts inemiisi hindä mano. Herksämbä lubasõ egäsugumaidis soodustuisi, kõrraldasõ lotõriid ja midä viil. A paiga pääle jõudõn tulõ vällä, et Võro vallan asi nii roosilinõ ei olõ.

Parhilladsõ momendi kõgõ suurõmbas murrõs om mi jaos latsiaiaikutussidõ puudus kodo

lähkül. Juriidilidsõlt paistus kõik korrektne: umavalitsus piät latsilõ hoitmisõ kõrraldama, a nipp om tuu, et latsiaiaikutus tulõ löüdä teenindüspiirkunnan. Võro valla otsustaja omma tan kavala olnu ja nimmanu kogo suurõ valla ütes teenindüspiirkunnan. Nii saagi ammõtnik üteldä, et sõitku mi Parkseppä vai Väimelähe. Ja tedä ei huvita, et tuu tähendäs 100 kilomeitret autosõitu päävän. Kodanik olku tenolik, selle et täämbäne suurvõld võinu paku kotust ka Oravil vai Vahtsõliinan ja seo nõstnu päävädse läbisõidu 200 km kanti.

Mis sääl iks. Elo lätt edesi ja üttele vai tõistmuudu tulõ seo asi är kõrralda. Nigu ma joba ligi kats aastakka inne umavalitsuisi reformi Uman Lehen kiroti, ku riik koli kõrrast kavvõmbalõ, ei jää inemiisil muud üle, ku kogokunnan esi tarviliidsi teenüssid paku. Riik võinu säändsen elokõrran aumehe muudu noin paigun, kon teenüssit ei sutõta paku, inemiisi käest ka veidemb massõ kofada. Et sääne asi periselt kah juhunu, om piäaigu ilmvõimalda. Selle et kõgõ tähtsämbä inemise korgidõ klaasmajju seen piät uma palga jo kostki saama.

*Pula mea!**

* rumeeniäkeeline ropp sõim

Midä kõnõli kõgõ korgõmbidõ preemjide saaja
päält avvohinna kättesaamist?

Kultuurkapitali preemiä saaja

Elotüüpreemiä saanu
KUDU ILMAR:

«Suur üllätüs oll'. Jäi mõtlõma, kas ma sis olõ midägi niipallo hääd tennü vai...

Aastit om kül lannü, naksi pääle joba kooliaol, tehnikumin tegi näütemängu. Sis lätsi kultuurimajja, sis panti kultuuri-osakunda tüüle ja sis juhtsõ muusikakooli mõni aig. Nii seo aig om lannü. Kõgõ tähtsämb om seo, et mul olliva väega hää tüüseldsilidse. Muusiku, tand-sujuhi, raamadukogutüütäjä. Võro inemine om sääne hää, et timäga ei saa tüllü ka minnä. Mul oll' ülembä kotus ja ma pidi vahel kõva sõna ütlemä, sest partei ja valitsus, mis tol aol riiki juhtse, käskse iks kurjõ sõnnu tetä ja üteldä, et tüütäge viil parõmpalõ, ku seeni olõti tüüd tennü. A rahvas oll' nii hää, es saa kellelegi midägi halvastõ üteldä. Tüüd tegivä kõik häste, selleperäst ma saigi nii kavva, ligi 40 aastat kultuuritüül palka võtta.

Kultuuriga om sääne lugu, et tuu muut umma nägemist, sissu ja vormi. Nii nigu om aig, nigu omma inemise, om ka kultuur. Seo aasta saa 150 aastat Eesti suurõst üldlaulupidost. Mul oll' õnn olla kultuuriosakunna juhataja 50 aastat tagasi, ku Eestimaal nakati tähistäma üldlaulupidudõ 100. aastapäivä. Rassõ aig oll', poliitiku tahtsõva tuu tähistämise viiä kokku ENSV aastapääväga. A õnnõs surusiva pido pääjuhi läbi, et 100aastanõ üldlaulupidu piät olõma iks laulupidu ja mitte midägi muud.»

Nüüd, kon jõuluuig läbi, om paras aig kõnõlda kristlusõst ja jõulõst kõrvalkaeja mättä otsast. Ma loe hinnäst mitte-kristlasõs. Kuigi usu, et Jeesus Kristus oll' üts väkev pühämiis, arva siski, et säändsiid mehi oll' õigõ mitmõn usun õigõ pallu ja om arvada nüüdki. Ainult et nüüdsel aol mõistõtas pühämehiga pallu parõmbalõ ja targõmbalõ toimõ tulla.

Piiblil olõ ma uurnu küländ tükäldä, aga usu, et päämistest tegemistest sääl om mul siski aimdus olõman ja suta näid uma mättä otsast hinna. Kõgõ inämb hinda ma Kristusõ tegudõst rahavahetajiidõ välläajamist templist. Julgõ mehe vääriline tegu. Aga kuis om lugu täämbädsel pääväl? Euruupan kõnõldas pallu kristlikõst väärtustõst, miä pitiv olõma Euruupan kõgõ alussõs. Aga kuis passis tuu kokku ostu-müügi mõllüga jõulõ aigu?

Võro maakunna kultuuripärl
KALKUNA MARI:

«Uskmada tunnõ om. Mõtli, et tulõ rahulik aastalõpp, a sis edimädsõ huuga tull' Inglüsmaa aolehe The Guardian tunnustus: mu plaat «Ilmamõtsan» valiti maailma aasta kümne parõmba albumi sekkä. Ja sis no kultuuripärlis nimmamine, tunnustus kultuurkapitali Võromaa ekspertgrupi puult.

Egä kõrd ku ma uma ilma-reise päält Võromaalõ tagasi jõvva, om sääne tunnõ, nigu olõs vanajumala sääl taadõ jõudnu. Võit kül ilma pite rännädä ja tõtõstõ vällämaal võetas kah hariligult väega lämmäle vasta, a ku iks koton sinno toetadas ja hinnatas seod, mis sa tiit, sis tuu and väega pallo rõõmu ja väke mano. And jõudu edesi tetä ja usku, et seo tii, mille pääl ma käü, om iks õigõ tii.

Minevä aasta tähtsämbis tegemiisid piä tuud, et plaadiga «Ilmamõtsan» sai Eestimaal ja vällämaal kah ümber sõidetud. Kõgõ tähtsämbä ommaki vast vällämaa esinemise ollu. Kats kõrda käve Jaapanin, sama kavaga sai käütüs ka Inglüsmaal ja Saksamaal ja Islandil ja Roodsin, kokko säitsmen riigin. Mee-diä huvi vällämaal om seo albumi vasta olnu tõtõstõ suur. Seo om olnu suur üllätüs ka mullõ, et lauldõn eesti keelen, lauldõn võro keelen, saa kõnõta inemiisi, kiä naid kiili ei mõista.

Seo aasta tulõ mul kah hulga vällämaal esinemist.»

Põlva maakunna kultuuripärl
TARTESE HEINO:

«No mis tunnõ tuu iks olla saa: asi om häste tettü ja käümä lannü. Rahvas taht millegiperäst lõõdsapilli, seo om uskmalda populaarnõ.

Pillimängu oppa nii 50 suurõlõ inemisele, koolilatsõ viil pääle. Lõõdsameisterdämise kursusõ omma kah käümän. Võrun lätt tõnõ aasta ja Villändin neläs. Villändin oll' seokõrd huvi väega suur – 40 tahtjat oll', 20 saimi võtta.

Esi meisterdä kah pille edesi, 116. lõõts saa õkva valmis. Mul om tuu asi nüüt veidikese tõistmuudu: poig tull' Austraaliast tagasi, nakaš abimehes. Kümme vahelõõtsa om är tennü, joba ravvut ja lüü mustri kah pääle, ma näütä mugu edesi, kuis asja käävä... Kõik tiidmise ja mõistmisõ om vaia noorõmbalõ põlvkunnalõ edesi anda, et tegemine ka päält minno edesi lannü.

Mul om hää miil, et poig tagasi tull'. Ja tä nakaš lõõtsa mängmä kah! Inne mängse veidü, a nüüt kae, et poiss mugu harõtas.

Mõttit om viilgi. Looda, et kas inne suurt laulupito vai sis vähämbält inne suvist Harmoonika-pito saa Põlva Kikka Karla kujo pronksi valõtus. Ega prõl-latsõl, Veini Juhani tettül kujol kah muidoki midägi hätä ei olõ, rahvas om tuu umas võtnu.

Põlvan võisi olla ka muusõum, kohe saasi rahvalõ kaemisõs vällä panda lõõdsõ ja rahvakandlõ, millega inämb mängi ei saa. Ma olõ noid kofanu ja pilte pillimängijist kah. Usu, et tuu muusõum tulõ: vald om nakanu joba maia kõrda tegemä.»

Usk ja terve mõistus

Mu arust om tuu kristlusõ vastanõ tegemine, tõisi sõnnuga antikristlus.

Aetas takan küll määndsiidgi rahavahetajiid, kiä ollõv vahetanu musta raha valgõ vasta, aga kostsaadik juusk tuu vahe musta ja valgõ vahel, tuust ei saa õigõlõ arru. Kost ülepää tegünes must raha ja milles ei tegeldä asjaga sääl, kon tä ilma sünnüs? Ku tuu om narkoraha, sis pidänu karistama kõiki narkariid. Mullõ tundus, et Kristusõ arvamist müüdä om egäsugunõ raha ütsjagu must, nii et kümne rahavahetaja kinnivõtmisõ Jessukõsõ sünnüpäävä iin om kadunulõ väega väiku lohutut.

Ja kuis om lugu noidõ mil-juniidega, miä Riigikogu kerikiile erälõ? Kas tuu om kõik puhas raha? Kas nii puhas, et Jeesukõnõ esi kah olõs tä puhtas tunnistanu? Tuud mi ei saaki teedä. Ainukõnõ, midä mi tetä saa – mi ei tsuska umma

nõnna manu. Tuu tähendäs üteliidsi, et tervele kristlusõlõ ei tasu nõnna manu tsusada, midä ma ka tetä proovi.

Tuu kõik ei tähendä, et jõulõ ei tasu pitä. Asi piäsi koonduma ümber talvidsõ pööripäävä, mitte jõulupuulbä ja edimädsõ pühä ümber. Selle et esiki Jeesusõ sünnüpäävä tähendüses om tuu tärmin kõva kahtlusõ all. Pääleki olõ ma kuulnu, et Eestin om õigõusklikkõ inämb ku lutõrlaisi, nii et inämbjagu rahvast tahtnu jõulupühi pitä paar nädalit ildampa.

Et noid uskõ mitte tüllü aia, ollu ainukõnõ võimalus nakada riiklikult tunnistama talsipühi ja kallendrin tullu vereväs tetä hoopis 21. ja 22. detsembri.

Toda muiduki juhul, ku pühäde pidämisel om midägi pistmist terve mõistusõga.

PULGA JAAN

Mõtõlus

Kas tinavaasta
parembadõ?

Minevä kuu kõlisf mullõ üts tragi naistõrahvas, eluaignõ koolioppaja, aastõid üle katsõkümne. Taal oll' ildaagu ummi kona-giitsi tüükaaslaisiga jõulupidu ollu. «Peris häste lätš. A kolm kõrda pedi ma tuu istmise aigu juttu mujalõ käändmä, ku rahvas poliitikast kõnõlama naksi ja vihatsõs minema tükke. Veidü ärä väsüf sääne märgutamine, et mea nüüd ülda,» kõnõl provva, kiä esi ilman ei vingu, naardõn.

Mi õks olõmigi vast niimuudu ilma luudu, et rohkõmb murõtami ja vähämb lõvvämi hääd ja nallakat. Ildaagu olli esi kah ütelpidul, konh enämbüisi sääne rahvas, kiä ammuilma pensi pääle pääsnü. Lasti laulu ja kõnõldi anekduutõ. Aga õks tükke jutt sinna püürdmä, et pinss väikene ja massu pääle pantu...

Viimäte naksi mu kõrval istnu hää lauluhäälega proua naarma ja ütelf, et küll om nallakas esihennest kõrvalt küllõlda. «Raha om nii veidü..., a säälsaman arutami, meele vorstivai suitsulihasort paremb om ja määne süvvä ei sünnü, määntse kängä vai pruntsi kiäki henele ildaagu osf. Tuu om meil puhta meelest lannü, kuis poodist vajaligu saamisega sis oll', ku mi tublistõ noorõmba olli. Ku sai suurõ passmisõga vai tutva kaudu henele saapa jalga, sis oll' kuupalk lannü kah. Muiduki tunnus meile kõik parõmb, mea noorõn oll', a kas tasus meil põra nii hirmsadõ murõta!»

Tõsõ pidulise olli kõik nõun, a kiäki ütelf siski, et olõs viil parõmb, ku taa ega-aastanõ raha taiva poolõ laskminõ kah järgi jätäs. Tuu om õigus küll, arvati. Egä aastaga lätt asi hullõmbas. Rakette lastas veidühaaval enne jõulu ja pühhi aigu, vana aasta õdagu jo poolõst pääväst, ja ku kell katsõiskümmend saa, sis lätt asi mõnõl puul peris käest ärä. Kiäki ei vali paika, konh uma tulõvärgi vällälõ lask, viina om kah võet... Ja ega aasta om ka mõni õnnõtus. Tuust ei massa küll viil unistagi, et sääne küll vahel rakettega ärplemine ärä keeletäs. Kiä tuud kontrolli jõud, esiasi, ku külarahvas esi vabatahtlikult sääntse asä ette võtt.

Tinavaasta jäeti küll raadion, telekan ja seitungin suurstamada, määne liin tuu paugutamisõ pääle rohkõmb raha kulutas, aga andsak om taa asi õks.

Tuu lärmi ja tossu pääle, mea kõigile inemiisile ja mitte ütelegi eläjaloomalõ hääd miit ei tii, ei olõ liina- ja vallavalitsusil hallõ raha kuluta, a ku mõni latsõkõnõ vääga haigõ om ja rohtõ jaos raha küländ ei olõ, sis laiutõdas kässi, et näet, mi eelarvõn kah ei olõ sukugi... Ja sis korjasõ inemise «Jõulutunnõliga» ja muides sääntseide ettevõtmisiga mõnõ euro haaval tuud abiraha.

Järgmine vanaaastaõdak ei olõki kuigi kauõn ja jõulujutu nakasõ jo märdipäävä kandin. Küll olõs häste, kui tinavaasta jo sügüselt tuu jutt üles võedas, et enämb ei lasta raha edevüses vast taivast, ja liina nakasõ tuu pääle võistlõma, kiä suurõmba summa hädäliidsi avitamisõs and. Viil parõmb, ku nii õkva te-täski ja ei naata jäl kõnõlama, et vast aasta peräst...

NÕLVAKU KAIE

Puutüümeistre Sibula Äрни

REIMANNI NELE

Misso küle all Pupli küläh Kirsi taloh eläs vanast rehetarõst ehitedüh elä-miseh käsitüümeistre Ernst Sibul, kedä rahva siäh tiidäs Sibula Äрни ni-mega. Hää meistre kuul-sus liigus suust suuhtõ ja palvõ timäst aoleheh kirota tull timä meistre-tõie ostjalt.

Juttu aimi tä väikuh tüü-kuah, mis om veerest vee-reni ummatettüid puust asju täüs. Om hulga egäpäävälös tarvilikku kraami ja kunst-käsitüüd, mis tennü avvu eski kuulsalõ kunstikualõ.

Kas om meeleh, kuna naksiti midägi ummi käs-siga tegemä?

Tuust aost pääle, ku jala ala võti, olõ kõgõ mõtsah olnu. Vanaimä mäleh, et kanni säält kõikõ kodo, ja peläti, et lats ei tulõki inämb mõtsast vällä.

Naksi joba kuvvõ- vai säitsmeaastadsõlt sovhoosi kafa man taskuväidse-ga midägi nikõrdama. Tii täämbädseni tüüd, mis mullõ miildüs, ja tüütunnõ ei nakka lugõma.

Mis säändse meistretüü man kõgõ tähtsämb om?

Kannatlikku miilt ja tõ-sist huvvi piät olõma. Nii kavva proovit, ku vällä tulõ. Esiki 10 kõrda või minnä aia taadõ, a 11. kõrral tulõ kim-mähe vällä ja sõs omgi asi kombõh. Kõrd alostõt tüüd ei tohe perrä jättä.

Kae, kos om taal kausil mustri, ei olõ üttegi lahet seeh. Mõni küsüs, et mille käsnä ei olõ lahki kuionu. Keedä käsnä vast ütäsä tun-ni, päält tuud piät kolm koo-ni viis aastat kuivama, olõ-nõs käsnä suurusõst. Mille perrä säänest tüüd hinnata?

KIPASTO MARGITA PILT

Sibula Äрни ummi korvõ ja käsitüüga üleminevääastadsõ Pühäjõõ käsitüülaadu pääl.

Ja tõist samasugust asja olõ-i võimalik tetä, luudus ei luo ku-nagi kattõ peris ütesugumast käsnä vai puud. Näet (näütäs ummi tõid), luudusõ puult oll tah joba tsirgu pää, ma tei viil kats tibukõist tälle siiva ala. Latsõlats rõõmus, et taa kujo näge vällä ku päkäpikk, ja tütar pand ütele «punkar» nimes.

Hulga asju tii kingitüses umalõ perrele, sugulaisilõ. Ku olõ mõnõ inemise uma tüüga rõõmsas tennü, om tuu suu-rõmb rõõm ku raha. Ei mõtlõ raha pääle. Ku ütele om tuhat eurot suur raha ja tõsõlõ nädäli raha, sis kuis ülepää säändse raha väärtüst mõõta?

Ku sakõstõ laatu pääl umma kaupa näütämän ja mõömän käüti?

Ma käü õnnõ Võro ja Põlva maakunna laatõ pääl, kõrra viie aasta pääle kavvõmban. Lüüb-nitsä, Seto kuningriigi ja vast Lindora laat kah omma säändse kodotsõ laadu, kohe läät hää-meelega. Sõmmõrpalo kandin peetäs tii veeren väikeist, a hääd Varõsõ käsitüülaatu. Ei

olõ kostki Poolast vai Leedust kokko ostõttut kraami, midä siin kallimbalt edesi müvväs.

Muido ei peetä ummist käsitüütegijist suurt luku: laa-du platsimass om uma 80 eurot ja kotusõ saat kohegi viimätse-he viirde, Läti müüjä omma lajan keskplatsi pääl. Meid, peris uma käsitüü tegijit, olõki-i inämb suurt jäänü, piässi õks miika kah arvõstama.

No laadul näeti kimmähe õgasugumaidsi ostjit ja kuu-lõti kõiksugu suuvõ?

Õga ostja omgi esimuudu, selle tulõ müvvä egäst aasat mitund sorti. Kõrd laadul tull mu mano üts inemine Rak-verest, tahtsõ vahega korvi. Mitu kuud nuputi ja sis teiegi valmis, tä sõif Eestimaa tõsõst otsast umalõ korvilõ perrä.

Kõivualutsõ laadu pääl na-kaš jälki pendlimiis ümbre mu asju käümä, mõõf ja kai... Imehf, kuis puukäsnä saava vällä anda säänest lämmin-d. No kuis tõistõ saagi olla, ütli toolõ puulnõialõ, ku ma esi poleeri ja anna ütele asalõ vii-

mäst lihvi kuu aigu ja tii taad tüüd lämmä süämega.

A olõti eloag viil hää korvi-tegijä olnu ja tuu om kah tar-vilik tüü.

Korvõ olõ kudanu vähäm-bält 30 aastat. Tuu om täämbädsel aol hoobis häõmi-sele määrät tüü, olõ siinkan-din viimäne tegijä. Vinne aol oll egän majapidämisen tähtsä säläkorv, selle et peeti eläjit. Kardokakorvõ küsüs mu käest aastan nii paar inemist, a varramba viidi inne kardoka-talgo tegemist vast kümme korvi kõrraga. Sovhoosi tel-liti esiki 100–200 korvi, veo-massinaga tulti perrä.

Eloaignõ hää korvikuda-ja oll mu esä, kukki Tsiberih oll tä osast näpõst ilma jäänü. Hää korvipuu om sada aastat vana, noorõst saa-i midägi. Ütest paarsada aastat vanast pedäjäst, midä kutsutaski lõmmupuus, või saia esiki 500 kardokakorvi, a 10 000 puu siäst lõvvät üte säändse. Perä-dü hulga olõ muidoki viil vih-tu ja luudõ tennü.

Ma otsõ paar suvvõ tagasi vikatit ja olli peris hädän. Kõnõldas, et vikatit ei taha inämb kiäki osta ja selle ei müvvä kah.

Usut vai ei usu, a tahetas külh, 50 vikatit olõ võimõlinõ aasta-ga är müümä, no kuis kunagi. Mi poodivikati terä om ülearvo paks. Ma tuu noid terri Vinne-maalt nii 10 tükkü kõrraga ja praavita säändses, mis häste lõikas. Kümnest teräst ütte saa hinnada peris viis plussi pääle ja tuud om esiki kaõ müvvä. Tii kimmähe prooviniitmise kah ja mõnigi ostja ütles: hää, et sääne tegijä viil olõmah om!

Kas mõtsast viil säänest puud lõvväti, mis taa tüü man kõl-bas?

Vinne aigu ja 90. aastil olli esi mõtsavaht. Täämbä olõ-i sõnno: õnnõ üts lakõsragomi-nõ tõsõ perrä... Kõgõst 40 aas-tat vana pedäjä ja kuusõ võetas joba maaha. Tuust ei saa mää-nestki õigõt asja, hõllõ puu. Ku tarvitat ehitüses, ei saa maja lämmi, sääne puu nakkas ka mädänemä. A umal aol vana-esä arvas, et vannamuudu elo-lätt iks edesi ja opaš mullõ selges, et vikativars võta seost puust, kirvõvars tuust ja taa kuu seeh võta tiidä aol maaha õkvalt sääne puu.

A kuis muido täämbäne elo paistus?

Mu vanaimä ohaš viil inne surma: mille taa maailm nii kuri paik piät olõma ja viil kufõmbas lätt? Ei olõ hää aig. Ku perrä mõtlõma jäät, sis tulõ tühi tunnõ hinge. Et mis väike-se inemise sõna mass. Rahvas om vasta, vasta... a mitte midägi ei muutü. Mõni ütles mullõ kah: Äрни, sul om mõistust, no mille sa säänd-se jamaga aigo viidät? A ma saa hindä jaos umast tüüst nii suurt rõõmu ja hingerahhu.

Jah, luumistüü omgi vast maailma kurjusõlõ ja ullusõlõ kõgõ kõvõmb vastamürk.

Haigõmaja

Pikkä aigu trauma-punktin tüütänü
URMI AILI tulõtas
miilde, määnd-sit juhtumiisi
meditsiinitüün ette
om tulnu.

Puuk pudõlin

Vastavõtulõ tull noorõpuul-nõ miis. Pandsõ penitsilliini-pudõli, kon puuk sehen, lav-va pääle. Ütel, et võtsõ esi, tiidäki kost, puugi är.

Nõudsõ mi käest, et mi toda puuki põhalikult uurissi. Kas um terve vai haigõ puuk.

Ku ma ütli, et mi trauma-punktin ei uuri puukõ, es olõ tä tuu vastussõga peri ja naas püksõ maaha ajama. Esi üteli, et uurgõ sis tedä, kas tä om viil suguvõimõlinõ vai ei.

Segäjä asä

Seo lugu om segäjist aasost nii mi seen ku mi ümbre.

Puupind um kõgõ halvõmb selle, et tedä ei olõ röntgenin nätä.

Nagla ja nõgla umma külh pildi pääl nätä, a noid kõi-ki um rassõ kätte saia. Nä umma arstilõ peris nuhtlu-sõs. Niisama õngõkonksi, noil umma kida kah külen.

Sis viil sõrmussõ, mis umma sõrmõ pantu ja inämb är ei tulõ. Õnnõs kinkse pästeammõt meile sõrmusõ katskijürämise riista. Inne toda vidäsimi siidiniidi ümbre sõrmussõ ja naksimi sis sõrmust maaha kerimä, mis oll peris vallus.

Ütskõrd tull üts hädäline baarist ja tuul oll ümbre kesk-kotusõ. Tä oll roninu tooli sis-se, a vällä inämb es mahu.

Ja viil, väiku latsõ topva tihtsäle hindäle väikeisi asjo ja rahasente kül kõrva, kül nõnna. Mõnõ söövä är kah. Ja mõnõ suurõ inemise topva vahel niisama ei tiia midä ei tiia kohe ja peräst tulõva hä-däga arsti mano.

91aastanõ

Mu tüülavvaga vai lavva mant um mul õkvalt mitu luku kõnõlda. Üts om sääne: istõ lavva viirde väärikan iän vanadaam, silmä perrä nii 70–75aastanõ.

Mu küsümise pääle, mis juhtu, nõstsõ daam viuh-ti uma jala lavva pääle ja näüdas haigõt kotust.

Perän kaimi kaardi päält perrä, et täl oll jo vannust 91 aastat. Pruusõmi kah jalga lavva pääle nõsta, a nii ruttu es jõvva kiäki.

Rassõ rusik

Taa küsümisega, et mis juh-tu, um kõik aig jama olnu. Piämi jo tiidmä, midä tohtõrdami. Esieränis viil sis, ku välästuult midägi nätä ei olõ.

Tull sis jäl üüse napsinõ miis ja istsõ lavva mano. Mu küsümise pääle sai tä vihat-sõs ja lei uma rassõ rusigu mu näo iin tävvest jõust vas-ta lauda.

Ime külh, a lavvaklaas es lääki katski.

Kuis tulla toimõ talvõstressiga, miä pümmel aol ligi hiil?

URMI AILI

Käen um jälleki talv ummi tujokiidsi ilmuga ja vaihõl um tarõn nii hämmär, et ilma lambilda ei näe lukõki. Pallõdölõ hiil ligi nn talvõ-stress – esieränis noilõ, kes eläse ütsindä ja viil koskil (veere)maal.

Läässi vai kotost vällä miilt lahutama, a kohe ja mille iist? Pallo meist noid rikkit um, kes toda hindäle lupa saava. Hää, ku sul um sõbõr vai tutva, kel-le poolõ minnä juttu ajama. Hää, ku umma tüüselsilidse, kellega ummi asjo arota. Maa-inemiisil ei olõ kõigil tüüdki.

Ku olõt perreinemine, sis jääs viil üle pere. A midä näi-le iks kaivada? Ku olõt viil perre iistvidäjä, sis nä kaesõ sullõ otsa ja uutva, kuna sa ummõhtõgi tüü levvät. Süvvä ja lämmin-d tarrõ lätt egä päiv vaia. Nii jäätki uma murrõga ütsindä.

Edesi olõnõs kõik joba ine-mise hindä olõkist. Ku olõt tu-

kõv ja kimmäs, tulõt kuigi tast stressist vällä. Ku keskmäne, sis siplõt viil tükk aigu stressi käen. Sullõ um vaia tugõjat, kes sinno viisis är kullõlda.

Kõgõ rassõmb um nõrgal inemisel. Täl jääs miil väega haigõs, tä ei usu esihindä sisse ja ei mõista olokõrda är klaari. Säändsile inemiisile um vaia joba psühholoogi api. Meil umma nõvvoandmiskeskusõ, usaldustelehvooni ja psühho-terapeutilidsõ raamadu kõik olõman, a egä kõrd ei olõ näid käeperäst võtta.

Stress umgi päsemäldä, a timä halva mõjjo saa kerendä. Soovita mõnõ lihtsä asä, kuis stressi är aia.

Kullõminõ

Ku tahat, et sinno är kullõl-das, olõ ka esi hää kullõja. Ku sõbõr tulõ su mano uma murrõga ja sullõ tunnus, et sul hindäl umma pallo suurõmba hädä, kullõ tä iks är. Sa esi olõt lihtsäle tugõvamb, a timä olõ-i.

Esieränis tähtsä um tuu nuuri puhul, selle et näil olõ-i

RAHMANI JANI PILT

Pümme aig või pääle tuvva talvõstressi.

elokogõmust. Levvä aigu kul-lõmisõs sis kah, ku sul um aigu veidü. Mõtlõ tuu pääle, et sa saat avita, esieränis ummi inemiisi, kedä häste tunnõt. Vast saatigi ütenkuun hätist parõмбаhe jako.

Elokõrraldu

Ku olõt ütsindä ummi mõtti-dõga koton, sis tii uma kodo

nii mugavas, ku saat. Ku tarõ um väega suur, sis panõ müübli nii, et sullõ jääs kodo-nõ nukakõnõ, kon kõik täht-sä um käeperäst. Panõ sinnä umma nukka häste valgõ lamp palama, selle et talv um niigi pümme.

Ku tujo um halv, otsi raa-diost hääd ja rõõmsat muu-sikat. Viil parõmb – laula ja

tandsi esi üten. Kuigi ütsindä tunnus tuu imelik, avitas väe-ga häste.

Ku hingeav um lannü joba nii suurõs, et jovva-i inämb kannah, är tekku ulluisi. Võta papõr ja pleiäts ja kiro-ta uma kõgõ mustõmba mõttõ paprõ pääle ritta. Perän käki tuu papõr hindä iist är. Sul nakkas pallo kergemb, selle et sa olõt vähämbält esihindäga kõnõlnu. Päält säänest kirä-tüüd mine õkva magama, selle et hummok um õdagust targõmb.

Ku hummogu üles tullõn um iks viil vilets olõminõ, panõ paika pääväpiaan. Är võtku hindäle väega pallo ega väega veidü tüüd. Ku sul um mõni lemmiktegemine, võta tuu joba täämbä käsile.

Ku puhkat, võta ette illos värviliidsi piltega raamat, kae noid pilte. Sa levvät hin-näst tuu rohilidsõ nurmõ päält kirivide lille seest ja su tujo lätt hulga parõmbas. Ku nii mõistat vaihõpääl unista, saa ka seo pikk talv läbi ja kevväi tulõ rutõмбаhe.

Horoskoop 2019. aastagas

Katõdõistkümnele tähemärgile kuulutas laelambi abiga vahtsõs aastas tüü-, raha-, armastus- ja ilmaõnnõ Eesti kõgõ vähemb tunnõtu tähetark KALDMANI HEDI (40). Tsehkendüse: REIMANNI HILDEGARD.

OINAS

Tüü. Aasta tuu hulga tüü-õnnõ, a kae ette: ku tüükui ülearvo suurõs kasus, võit hinnäst oinas tüütädä.

Rahha. Hulga.

Armastus. Veenusõ kvadraat jakkas tuud, miä olf inne. Ku inne olf kehväste, ei olõ ka timahava muutust luuta.

Ilm. Parõmb ku minevaasta.

PULL

Tüü. Neptuun tsiiuratas ümber tüüõnnõ ja tuu üten uutmalda asjo. Olõ valmis tüüst ilma jäämises. A seo ei piä tähendämä ilmalõppu – sul omgi vaia ello vahtsit tuuli.

Raha. Ku sarvõ vaihõlt krat-sit, sis lövvät ka rahha, selle et raha mäng elon päämist rolli.

Armastus. Massa-i pulli tetä – armastus om tõsinõ asi. Hoia noid, kiä su elon omma.

Ilm. Vällämaal peris hää, tan kehvävõitu.

KATSIGU

Tüü. Murrat katõ iist tüüd, a aig olu märgota puhkusõ pääle. Lupa hindäle üts reis.

Raha. Rahha om topõld.

Armastus. Saat kävvü mitmõl kaejatsil, a hindäl om kehväste.

Ilm. Näütäs kattõ näko.

VÄHK

Tüü. Kuigi kisklõt ülembäga, är lasku hinnäst rüüpäst vällä viiä. Sul om joba hää tüükotus, hoia tuust kõvva kinni!

Raha. Palk nõsõs kipõstõ, a kae ette! Ku uhkõs läät, või seo ka sama kipõstõ kaoda.

Armastus. Ku egä kivi ala kaet, lövvät õigõ paarilidsõ. Abielon Vähä võiva uuta perre kasumist.

Ilm. Jaanipääväl võit trehvädä maapüksü ja talvõl om taivan imelik juun.

LÖVI

Tüü. Tahat haltuurat tetä, a tuu ei õnnistu. Tulõmusõ tulõva vaivaga.

Raha. Ku tahat, sis om.

Armastus. Lasõ armumõirähüsel üle maa kosta, kül sis kandidaadi kokko juuskva.

Ilm. Näet aasta joosul toro muudu pöörüst, miä päävaminegi aigu koonussõs saa, lakja vaos ja kaos.

NEITSÜ

Tüü. Suvõl uut väega tululik tüüots, tarvita tuud hoolõga.

Raha. Aasta alostusõn loet kopkit, tõõsõn poolõn uut suur summa.

Armastus. Lasõ umal neitsü-lidsel tõmbõl seldsiliidsi mano kakku. Timahava näid om.

Ilm. Suvõl näet esieralist vältgähtüst, a talvõl näe ei midägi.

KAALU

Tüü. Saturni kuusnukk lask sul kaalu, kas jakkat samma tüüd vai nakkat märkmä vahtsõ pääle.

Raha. Rahha olõ-i sukugi.

Armastus. Armastust kah ei olõ.

Ilm. Ilma ei olõ kah.

SKORPION

Tüü. Tüüst tulõ kosutav paus, märgota hädä aoviidüst.

Raha. Raha, seo om õnn ja armastus.

Armastus. Illos ütenelämine lätt kinäste edesi ja timahava või pere viil kassu. Ütsigu skorpioni piät timahava kõvva vaiva nägemä ja umalõ vällävalitulõ armukihvti pritsmä.

Ilm. Aasta otsa vaivasõ sinno arvosaamalda tsähvähüse.

VIBUMIIS

Tüü. Tüüd om hulga, a seo om meelega perrä. Kae, et ülearvo ei pinguta, a muido iks huuga edesi!

Raha. Ku uma eelektariarvõ är jõvvat massa, om ka muu rahhasais kõrran.

Armastus. Hoia häste tuud, miä sul om, selle et ka su iist kandas huult. Ütsigu vibumehe tõmmaku uma noolõ vinna ja lasku hindäle üts kõrralik partii. Seo man avitas ESTCube-2 kvadraat.

Ilm. Aasta läbi paistusõ vere-täväst taivast su poolõ sinidse kuu kiire.

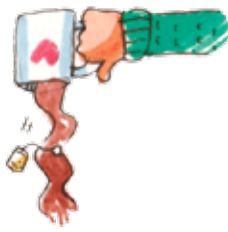
KIVIKITS

Tüü. Är kaivõlgu ja tõinäku, sis om tüüga kah vinksvonks.

Raha. Kidsi ei massa olla, kül tõõsõst otsast rahha mano andas.

Armastus. Uraan and su kätte vägevä armujõu. Olõ hoolõn ja hoia tuud helläste.

Ilm. Ilm om nilbõ ja likõ.

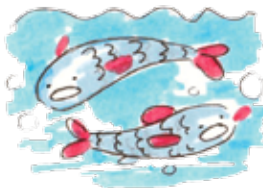
VIIKALDAJA

Tüü. Tii tüüd.

Raha. Näe vaiva.

Armastus. Sis tulõ ka armastus.

Ilm. Ilm või pettä. Vahepääl või olla võlsspäiv, võit trehvädä pilvevaimõ.

KALA

Tüü. Tüüd tulõ mano ja rahha kah.

Raha. Tulõs märgota pikembä ao pääle investiirmisele. Ku olõt pallo kidsi, sis või raha su nõna alt minemä tsukõlda.

Armastus. Ku olõt uma paarilidsõga pikembät aigu kuun olu, olõs aig sammu säädi abieloranda. Ka maimukõsõ jää-i tulõmada. Ku olõt paarilidsõlda, tulõ suu maigutaminõ är lõpõta. Aig om naada võrku kudama.

Ilm. Vesine.

Vanainemiisi asi

Õga toda murõt ei olõ, et murõt ei olõ! Ku üts murõ kuigimuudu kõrda saa, om õkva tõnõ platsin, luudus om aša niimuudu säädnü. Pulga Jaan laul vast seeni-maani, et meil murrit ei olõ, a Jaan om joba ei tiia mitmõndan nuurõson miis ja timäst noorõmbidõ inemiisi murrõ timäni vast lihtsäle ei jõvva.

RUITLASÕ OLAVI, kah joba vanõmb miis

Ma arva, et seksiharinõminõ nakkas lihtsäle är häämä. Täpsele nigu lugõmisharinõminõgi. Raamatidõ asõmõlõ omma tulnu filmi, seriaali, puutrimängu. Raamadukogon kokkosaamisõl lugõjidõga om näide vannus hariligult 50 ja pääle. Seksiga

om vast sama lugu, paarilidsõ asõmõl omma egäsugumadsõ seksividinä, vibraatori, kunst-seldsilidse, joba kõnõldas seksirobotist. Seksirobot ei haisa nukan ollõ perrä, ei tuu vältast jalguga lummõ sisse, ei jätä per-ran vetsunkäimist prill-lauda üles. Naisilõ mõtõld seksirobot ei lõpõta tüüd Eesti keskmäde mehe eloiä perrä ja ku lõpõtaski, saat hindäle e-poodist väiku vai-vaga vahtsõ telli. Miihile mõtõld robodi ei vingu, ei halta pääd ja ei loe kunagi, pallo sul rahakotin rahha om.

Vanainemise asi omgi vana-inemise ašas jäänü. Herke-li-poiss sai mõni aig tagasi esäs, Reps põrotas kõrrast, vana Taska sai katsigu. Mul kasus katõ ja poolõ aastanõ poiskõnõ koton. Lugõmisharinõmisõga om lihtsämb. Latsi saa õks kuigi raamadu mano meelütä, kasvai ilosidõ piltega, mis sääl seen. Vai sundmisõga. A kuis sa nuurt inemist seksi mano meelütät? Kah piltega, vai sunnit? Ei tiia-ki. Seo kotussõl pääl jää ma vastussõ võlgu...

Tossu Tilda pajatusõ

Ku kajagu kõndsõ jalaga

EPAn, parhillatsõn maaülikoolin, tüke tudõngi nädäli algusõn ildas jäämä vai peris puuduma.

Üts Hiiumaa poiss ilmu loengulõ tõõsõpääväl. Oppaja küse, mille tä eelmidsel pääväl es tulõ. Hiiumaa poiss selet, et tuul olf kõva ja praam es liigu. Oppaja, kinkal olf tudõngidõ võlsmisõst viländ, kahtlust: ku kõva tuu tuul iks olla sai? Tudõngi-poiss es olõ suu pääle sadanu ja ütelf: nii kõva, et kajagu es jõvva linnada ja kõndsõ kah jalaga.

Vinne kiil vidi alt

Vinne aol käve koolilatsõ sakõst huvisõidul Leningradin.

Võro linnujaama katusõraha

Ma kuuli raadiost, et Pärnoh panti raudtii kinni ja rongõ asõmõl nakkasõ vahtsõst linnujaamast linnugi lindama. Tuu asi käve näil sääl kipõstõ külh.

Võrol om rongiliiklus jo ammu otsa saanu, a linnujaama olõ-i viil siiäni ehitämä naatu. Vast seo vahtsõnõ aasta nakkas

tuu ehitüs pääle, selle et mi kanti andsõ valitsus kõgõ rohkõmb katusõraha. Tõisi katussidõ siäh võissi Võrolõ linnujaama katussõl valmis tetä, külh sõs saina kah kunagi saava.

A ku linnujaama iks ei tulõ, võissi tuu Wabadusõ soomus-rong Valgast Võroni käümä naada. Sääl liini pääl ei sekä nä kedägi, sääl tõisi rongõ jo sõida-i.

MUDA MARI

Telli Uma Lehti

6 kuud – 6 €, 12 kuud – 12 €, e-arvõ püsिमassuleping 0.85 € kuun.

Telli saa ExpressPostist: tellimine.ee/umaleht tel 617 7717.

Latsilõ

Vastus saada' üte nädäli joosul meiliaadrõssi pääle latsinukk@umaleht.ee vai postiaga: Uma Leht Tartu 48 65609 Võro.

Vastussõ mano panõ' kirja uma nimi, vannus ja kimmähe ka postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai plaatõ.

Latsinukka tugõva' Võro Instituut ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra vastus:

Külmä' jõulu' ja hää' aasta' omma' velitse'.

Avvohinna saa KAMBEKI KARL MARTIN (10) Kõlbi küläst.

Rehkendä'!

Talomiis om uma autoga toonu ruusahavast joba 6 tonni ruusa. Tuvva' om viil 4 tonni ja tä parajahe sõit nelländät kõrda ruusahauda. Mitu tonni ruusa täl kõrraga autokasti mahus? Mitu tsiiu täl kokko ruusahauda tetä' tulõ?

Vastus saada' meile ildambalt 24. vahtsõaastakuu pääväs.

SAARÕ HINDRIKU JA EVARI TSEHKENDÜS